

plemeno. Čoskoro sme vyriešili i túto otázku: bude to írsky seter.

Pochopiteľne, že sme starostlivo vyberali šteniatko a to sa aj vyplatilo, keďže prvé výsledky sa dostavili zanedlho. S našou prvou sučkou Karin z chovateľskej stanice Meškov Dvor sme získali na výstavách už veľa CAC titulov, čo jej zákonite prinieslo titul Grandšampión krásy SR. Medzi najväčšie výstavné úspechy však patrí titul Klubový víťaz a Víťaz plemena.

S Karinou sme sa nestratili ani ako nováčikovia na poľovných skúškach, aj keď vycvičiť anglické stavače nie je jednoduché a vyžaduje si to množstvo času, trpezlivosti a práce v teréne. Nakoniec sa podarilo aj to, že jesenné skúšky stavačov sme úspešne zvládli. Takisto neboli problémy ani s vodnými a farbierskymi skúškami stavačov, čo potvrdzuje všeobecne známu skúsenosť, že anglické stavače svojou spomínanou kvalitou patria medzi všestranné poľovné psy. Vynikajú tiež ako výborní aporteri s prácou na stope.

Názov chovateľskej stanice sme vyberali dôkladne na základe charakteristik tohto plemena a tiež v porovnaní s už existujúcimi chovateľskými stanicami na oficiálnej stránke medzinárodnej kynologickej asociácie. Po dôkladných úvahách sme sa rozhodli pre anglický názov: The RED-HOT STAR. V ňom je obsiahnutá časť názvu plemena (Irish RED setter), typická vlastnosť setrov energický, vášnivý, dynamický (red-hot) a konečne STAR ako naša hviezda.

Za šesť rokov sme s našou sučkou zažili ne jeden krásny zážitok či už doma alebo v prírode. Zo všetkých stojí za spomenutie príhoda, keď sme raz boli na spoločnej polovačke na bažanty, ktorá bola jej prvou skutočnou polovačkou. Jej chuť do práce bola taká veľká, že keď už nemala aké bažanty nosiť mne ako strelcovi, začala zvláčať bažanty od ostatných strelcov! Kým som si to všimol, naraz z ničoho nič mal som pri sebe celú hľbu bažantíkov.

V rodine patrí medzi rovnocenného člena a lásku, ktorú jej my aj naši známi dávajú, dokáže dvojnásobne vrátiť.

V roku 2007 mala naša sučka prvý vrh: priviedla na svet pekné šteniatka a tie stanicu v súčasnosti úspešne reprezentujú na výstavách. Tohto roku na jar sa pripravuje na druhý vrh na ktorý sa veľmi tešíme.

Rodina „angličanov“ do ktorej írsky seter patrí, má vlastný klub - Klub chovateľov pointrov a setrov, ktorý pravidelne usporadúva klubové akcie a vydáva klubový spravodaj.

Ing. KRISTIÁN CHUDÝ

Modrý teriér z Kerry

Modrý teriér z Kerry je dnes u nás pomerne známe plemeno, ktoré sa síce chová najmä ako príjemný rodinný spoločník, ale jeho pôvodné vložky pracovitého poľovného psa ostali v ňom zakorenené, o čom svedčí, že niektoré „keryky“ úspešne absolvovali skúšky poľovnej upotrebitelnosti.

U nás sa uvádza oficiálnym názvom „modrý teriér z Kerry“, ale chovatelia ho poznajú predovšetkým podľa originálneho názvu „Kerry blue Terrier“.

„KERYKY“ SÚ Z ÍRSKA

Ide o staré pôvodné írské plemeno, ktoré bolo do dnešnej, modernej podoby prešľachtené začiatkom minulého storočia. Väčšina kynologických odborníkov má názor, že hoci je do istej miery príbuzný aj s červeným írskym teriérom, pochádza z iného kmeňa pôvodných vysokonohých teriérov, z ktorých bol okrem neho vyšľachtený aj jemnosrstý pšeničný teriér (Soft coated Wheaten Terrier). O príbuzenskom vzťahu s v minulosti populárnejším írskym teriérom svedčí tiež to, že pôvodný írsky teriér nebol len červený či pšeničný ako dnes, ale bežne boli aj sivé či modrosivé jedince. Napr. v r. roku 1887 bola na výstave v meste Limerick zriadená dokonca samostatná trieda pre modrosivé írské teriéry. Túto farbu však z oficiálneho štandardu írského teriéra neskôr vyškrtli a podľa vtedajších záznamov mali modrosivé psy aj srst' badateľne jemnejšej textúry ako štandardnú tvrdú srst' červených psov. Najkvalitnejšie a typovo najvýraznejšie sivomodré psy sa chovali najmä v juhozápadnom Írsku v grófstve Kerry. Vysokonohé teriéry s obľubou chovali na farmách nielen ako spolahlivých strážnych psov a neúprosných ničiteľov hlodavcov, ale aj ako veľmi dobré poľovné psy na vodné vtáctvo, vydry a líšky.

Čistokrvný, organizovaný chov plemena sa začal až v prvom desaťročí minulého storočia a na prvých významnejších výstavách sa začali modré kerry teriéry prezentovať v r.

Snímka autor

1913. Samostatný klub vznikol v r. 1920 v Dublinu a o dva roky neskôr plemeno uznal za samostatné aj Irish Kennel Club a v tom istom roku bol schválený jeho oficiálny štandard. Hoci sa teriér stal obľúbeným spoločenským plemenom, na Britských ostrovoch a najmä v jeho domovine, Írsku, ho považovali predovšetkým za pracovného psa. Až do r. 1964 nemohol žiadny jedinec tohto plemena získať titul „Írsky šampión“ bez absolvovania tzv. malej a veľkej pracovnej skúšky. V malej skúške musel kandidát na titul preukázať poľovné vložky pri love králikov ba i potkanov. Pri tzv. veľkej skúške sa overovala práca v kontakte s líškou, vydrou a jazvecom v brlohu. Pes musel vydržať v prirodzenom brlohu (upravenom na veľkosť) min. 5 minút. Neskôr sa od organizovania týchto skúšok upustilo, ale niektorých „kerykov“ v ich vlasti dodnes používajú ako plnohodnotné psy pri love.

PEVNÝ, DOBRE STAVANÝ

Podľa štandardu FCI č. 3 kerry teriér je statný, dobre stavaný s vyváženými proporciami, s dobre vyvinutým svalnatým telom a typickými znakmi teriéra.

Na bohato osrstenej hlave, ktorú majú mať psy silnejšiu ako sučky je silné a vyvážené temeno a nevýrazný čelový sklon. Na stredne dlhej papuli s čiernym nosom sú priliehajúce pysky. Silné a svalnaté čeluste majú veľké biele zuby s nožnicovým skusom, ale akceptuje sa aj kliešťový. Stredne veľké, dobre uložené, tmavé alebo tmavoorieškové oči majú prenikavý, živý výraz. Tenké, nie priveľké uši sú preklopené dopredu, má primerane dlhý krk, pevný rovný chrbát a pomerne tenký chvost, ktorý nesie nahor. Silné hrudníkové končatiny sú pri pohľade spredu rovné. Dobre uzatvorené, kompaktné tlapky majú silné, okrúhle vankúšiky a čierne pazúry.

Mäkká, bohatá a primerane vlnitá

srst' sa musí upravovať (strihaním) približne raz za 6 týždňov. Farba srsti je modrá v každom odtieni s čiernymi znakmi alebo bez nich. Šteňatá sa rodia čierne a ich srst' postupne bledne, čo môže byť ukončené až v druhom roku života, preto aj podľa štandardu je čierna povolená len do veku 18 mesiacov. Psy môžu byť v kohútiku vysoké 45,5 až 49,5 cm, sučky 44,5 až 48 cm. Hmotnosť psov sa pohybuje medzi 15 až 18 kg, sučky vážia primerane menej.

PLÁVA, DURÍ AJ STRÁŽI

Írske kerry blue teriéry boli dovezené do bý. Československa koncom päťdesiatych rokov ako vzácnejšie spoločenské psy. Hoci toto plemeno dodnes patrí medzi menej početné, náš chov je na veľmi dobrej úrovni. A nielen pokiaľ ide o exteriér, ale niektoré psy absolvovali aj skúšky poľovnej upotrebitelnosti. Úspešne zvládli skúšky duričov a farbierske skúšky duričov, čo svedčí o tom, že modrý teriér z Kerry je stále rovnako odvážny, vytrvalý poľovný pes s výborným nosom, akým boli aj jeho predkovia v Írsku. Miluje vodu, je výborným plavcom, ktorý s potešením aportuje, preto môže byť úspešný i pri love vodného vtáctva. Pritom je veľkou výhodou jeho srst', ktorá vďaka svojej štruktúre dokonale chráni kožu pred vlhkom a pomerne rýchlo sa vysuší. Osrstenie keryka si chvália najmä majitelia, ktorí ho držia v byte, pretože jeho správne ošetrovaná srst' prakticky neplzne a ani vlhka nemá typický psí zápach. Na chov v byte ho predurčuje i jeho príjemná povaha, pretože hoci dokáže byť niekedy aj teriérsky svojhlavý, pri správnom vedení je z neho príjemný, po primeranej výchove a správnom výcviku aj poslušný rodinný spoločník. Svojmu pánovi a jeho rodine je veľmi oddaný, k cudzím si zachováva prirodzený odstup a v prípade potreby je z neho aj vcelku spolahlivý strážny pes.

Ing. JÁN ZAJAC